Апокалипсис XIX века. Подлинная история геноцида

https://www.tart-aria.info/apokalipsis-xix-veka-podlinnaja-istorija-genocida

4. Povodně (záplavy, potopa)

Abychom pochopili, co se dělo dál, musíme rozumět pojmům jako „termodynamická rovnováha“ a „mez nasycení“. Aniž bych zabíhal do základů fyziky, vysvětlím to na jednoduchém příkladu: představte si, co se stane, když se oblak prachu dostane do mlhy? Vlhkost z mlhy začne kondenzovat na prachových částicích a vytváří malé kapičky nečistot.

V globálním měřítku je to stejné: prach, který byl do atmosféry vnesen jadernými výbuchy, pak požáry a sopečnými erupcemi a následně prachovými bouřemi, začal absorbovat vlhkost z atmosféry a proměnil se v kapičky bahna. Nejmenší částice bahna jsou těžší než vzduch a složky, z nichž se nečistoty samy skládají, tj. vodní pára a prach. Když se atmosféra nasytila prachem, došlo k porušení termodynamické rovnováhy a všechen tento prach nasáklý vlhkostí a přeměněný na bahno prší zpět na Zemi jako kyselý déšť.

> *„Otevřely se veškeré propasti, i nebesa se otevřela. A pršelo na zemi čtyřicet dní a čtyřicet nocí.“*

Slyšeli jste přísloví nebo legendy o dešti krve? Tento kyselý bahenní déšť měl díky vysokému obsahu jílu tmavě načervenalý odstín, a když dopadl na kůži, spálil ji do krve.

A teď se podívejte na mapu a zkuste si představit, kolik bylo výbuchů a kolik tisíc tun prachu bylo vyhozeno do vzduchu? **Nástup kataklyzmatu samozřejmě nebyl okamžitý, ale spíše v krátké době**. A v jednotlivých místech se trochu lišil. Záleželo na vzdálenosti od místa výbuchů, denní době, terénu a průměrných teplotách v dané oblasti. Jak probíhal proces zaplavení země bahenními dešti, bylo podrobně vysvětleno v článku **„Byla potopa? Co s tím mají společného kyselé deště?“** (https://www.tart-aria.info/byl-li-potop). Nyní jej jen stručně zopakuji, aby byl obecně srozumitelný i těm, kteří článek ještě nečetli.

Studie absorpce a odrazu světla v atmosféře ukázaly, že hlavním skleníkovým plynem je vodní pára, přičemž role metanu a oxidu uhličitého je řádově menší. Vzniká tak následující obrázek: **protože molekula H2O je lehčí než O2 nebo N2, převážná část vody ve formě vodní páry se nacházela ve vyšších vrstvách atmosféry**. Tato vrstva se nazývá **vrstva vodní páry**.

Vrstva vodní páry

Tato vrstva vytvářela na zemi skleníkový efekt. Průměrná teplota na povrchu byla o 10-15 stupňů vyšší než dnes. Zdůrazňuji – průměrná, tj. v cirkumpolární (polární) oblasti bylo mnohem tepleji než dnes a v blízkosti rovníku o něco chladněji. **Díky vyšší tepelné kapacitě atmosféry byly roční rozdíly menší a klima se v průměru blížilo subtropům, tedy bylo příjemnější:** vlhká atmosféra při vyšším tlaku lépe rozložila teplotu při povrchu. Díky vyššímu obsahu vodní páry (téměř 1000krát více než dnes) se tato atmosféra zahřívala pohlcováním infračerveného záření ze Slunce a zemského povrchu.

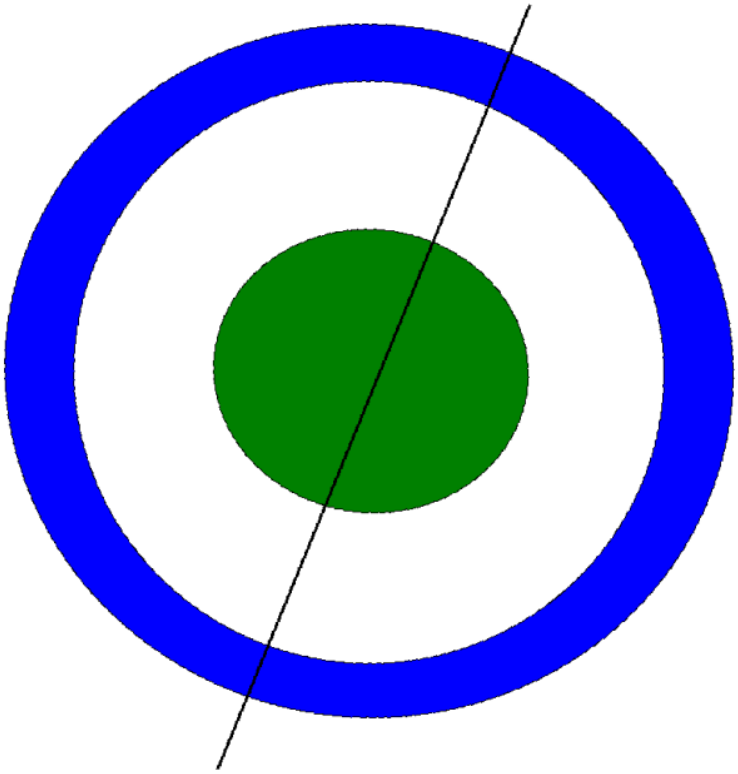
Byla také větší délka denního světla díky jeho rozptylu, měkčího osvětlení a zvýšeného tlaku – což zajistilo lepší výměnu plynů přes kůži a dýchací orgány, tedy možnost života rostlin, lidí a zvířat gigantických rozměrů. Všechny tyto body jsou podrobněji vysvětleny v článku „**Skleníkový efekt. Je to dobře, nebo špatně?**“ (https://www.tart-aria.info/parnikovyj-jeffekt-jeto-horosho-ili-ploho), takže jej nyní nebudu opakovat.

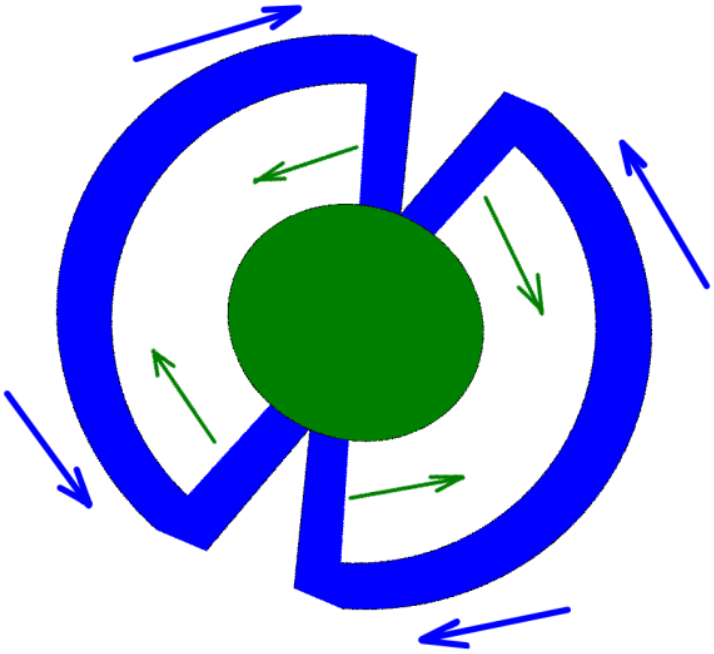
V důsledku silného uvolňování popela a prachu do atmosféry se v důsledku výše popsaných událostí **se snížila průhlednost horních vrstev atmosféry a následně dochází k ochlazování atmosféry a povrchu, což následně vyvolává lavinovitý proces kondenzace páry na prachových částicích a srážky – bahenní deště**. V důsledku toho je v atmosféře méně páry, a tudíž se snižuje skleníkový efekt, dochází k silnějšímu ochlazování, což přispívá ke zvýšené kondenzaci páry na prachových částicích.

„Olej do ohně“ přilévala naše hvězda, Slunce. Roky intenzivního nasycení zemské atmosféry sopečným popelem se shodovaly s **obdobím minimální sluneční aktivity (Daltonovo minimum), které podle moderní chronologie začalo kolem roku 1796 a skončilo v roce 1820**. Na počátku

19. století tedy na naši planetu dopadalo méně sluneční energie než dříve či později.

Bouřkové srážky začínají blíže k pólům, protože tam teplota atmosféry klesá nejrychleji, a pak, jak se píše v mnoha náboženských spisech, **„nebesa spadla na zem“**.

Přičemž fronta kolapsu směřovala od pólů k rovníku a v mnoha oblastech způsobila sesuvy půdy.

Důvodem byl pohyb vzduchových hmot ve vyšších vrstvách od rovníku k pólům a zpět na zemský povrch. **Tento proces byl poměrně rychlý: trvalo asi dva týdny, než se celá vrstva vodní páry vylila na zem v záplavě bahna, které postupně zaplavovalo oblast od pólů k rovníku.**

Zdůrazňujeme, že k tomuto jevu došlo současně na jižním i severním pólu. Právě zborcení vrstvy vodní páry způsobilo zalednění Grónska a Antarktidy a také zamrznutí Sibiře a Kanady v permafrost. Když už mluvíme o permafrostu. **Zhroucení vrstvy vodní páry způsobilo efekt teplotní inverze.**

Srážky velkých mas vody na pólech při absenci skleníkového efektu vytvořily **hurikánové větry v blízkosti zemského povrchu – od pólu k rovníku**. Je třeba si uvědomit, že na Zemi nepřišel žádný kosmický chlad, protože vesmír je vakuum a vakuum nemá teplotu. **Ochlazení nastalo právě v důsledku prudkého poklesu atmosférického tlaku, způsobeného rychlou kondenzací vodní páry na prachových částicích.**

Jak jsme již uvedli, tato kondenzace zastavila skleníkový efekt, a protože polární oblasti přijímají mnohem méně sluneční energie na jednotku plochy než rovníkové oblasti, bez skleníkového efektu a dokonce i při prudkém poklesu atmosférického tlaku se polární oblasti na obou pólech velmi rychle ochladily na teploty pod bodem mrazu. V souladu s tím se ochladily i vzdušné masy, což vedlo ke vzniku hurikánových větrů nesoucích přechlazený vodní prach a suťových proudů nesoucích studenou vodu smíšenou s ledem a zeminou. V dnešní době se vyskytuje podobný přírodní jev zvaný „mrznoucí déšť“.

Z úcty k milému čtenáři musím podat přímé vysvětlení: **žádná „světová potopa“ v obvyklém smyslu slova jako taková neexistovala. Neexistovala žádná vlna ze Severního ledového oceánu přes všechny kontinenty kvůli údajnému „ponoření“ kontinentů pod oceán** kvůli údajně posunutému zemskému pólu v důsledku Džanibekova efektu. Podrobně jsme se jí již zabývali v článku **„Byla potopa? Proč kyselé deště?“** (https://www.tart-aria.info/byl-li-potop), nebudu to nyní opakovat, protože máme před sebou mnoho materiálu, který je třeba dnes prozkoumat.

Byla skutečnost megatsunami prokázána? Ve fantazii si můžete vymyslet téměř jakékoliv parametry vln – megatsunami. Funguje zde „rybářský princip“. Jakýkoli přírodní jev však lze vypočítat a

simulovat. Jaká data k tomu potřebujete?

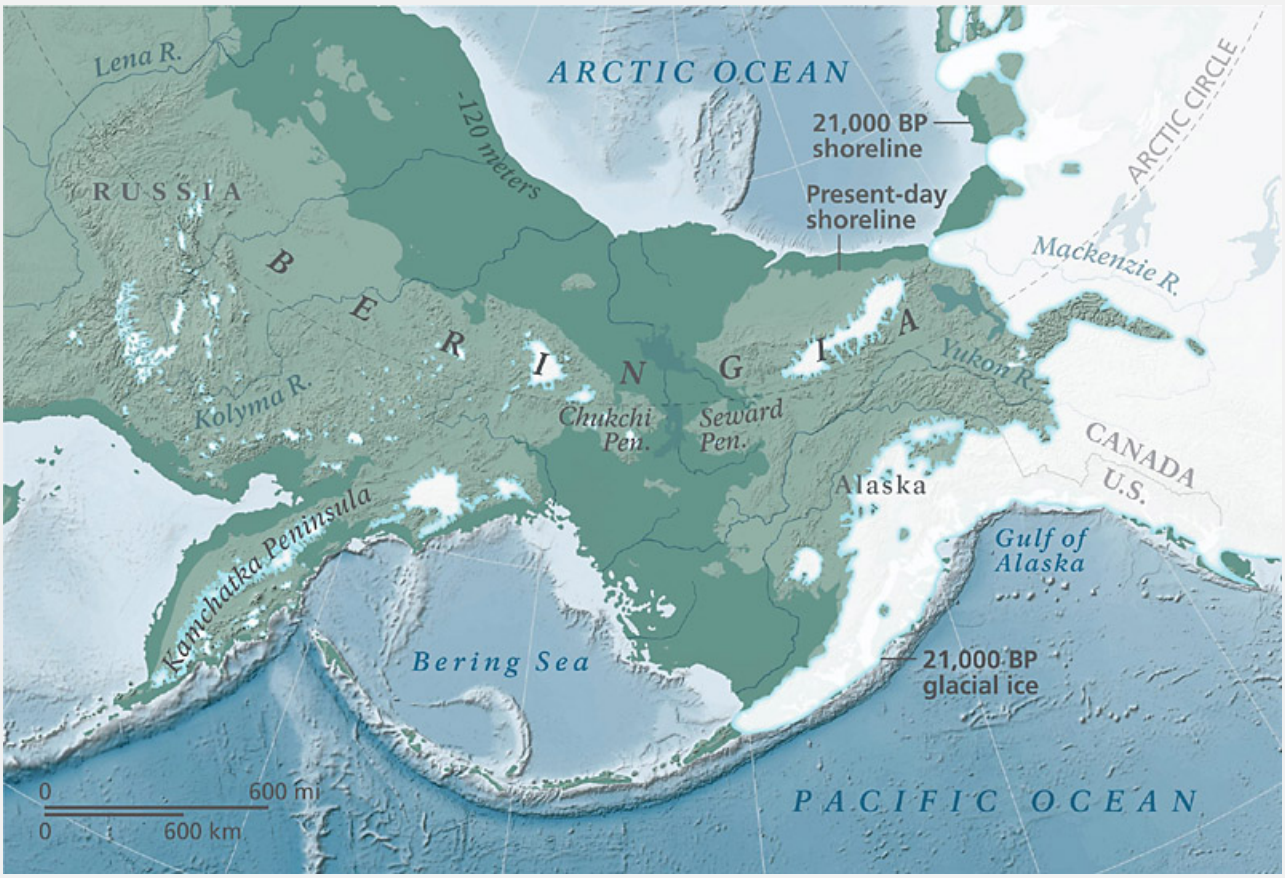
1. Objem vody vytlačené pádem tělesa.
2. Setrvačná hodnota přemístěné hmoty.
3. Rychlost přemístění.
4. Vzdálenost přemístění.
5. Plocha povrchu pevniny pod vlnou.
6. Hygroskopické vlastnosti povrchu pevniny v dráze pozorované vlny.
7. Přirozená nadmořská výška terénu.
8. Odpor vzduchových hmot.
9. Odpor přírodních překážek.
10. Změna hustoty pohybující se hmoty.

Při těchto výpočtech mohou být použity další specifické parametry. Vzhledem k velkým hodnotám číselných údajů není vhodné zanedbávat žádné faktory a korekce.

V přírodě existují dva typy sedimentace takového materiálu – ve formě roztoků a suchých směsí. První se vyskytují podél pobřeží, druhé ve vnitrozemí kontinentů. Rozdíly mezi nimi jsou značné. **Tsunami se tedy vyskytly vícekrát a zanechaly své stopy podél pobřežního pásu kontinentů. Na pevnině je charakter sedimentace odlišný.** Každý případ je však třeba posuzovat zvlášť.

Zjednodušeně řečeno, termín „potopa světa“ je jen nepřesností ve formulaci a obtížností překladu z různých jazyků, vzpomínek potomků těch, kteří události přežili. Jak jsem řekl, došlo ke zhroucení vrstvy vodní páry v horní atmosféře, na jejímž čele se projevil tok bahna na severu Sibiře a bahenní déšť po celé Zemi.

Je třeba poznamenat, že následky zhroucení vrstvy vodní páry skutečně vypadaly jako globální potopa, protože kromě zaplavení rozsáhlých oblastí bahenním deštěm se hladina oceánu zvedla o více než 100 metrů, a zaplavila mnoho měst a průliv spojující Asii a Severní Ameriku, čímž vznikl Beringův průliv, v jehož důsledku se vnitrozemské Hyperborejské moře se propojilo s Tichým oceánem.

Beringova úžina neexistovala

V článku **„Byla povodeň? A co s tím mají společného kyselé deště?“** (https://www.tart-aria.info/byl-li-potop), který jsem dnes již několikrát zmínil, je na příkladech, výpočtech a reálných faktech vysvětlena neplatnost tzv. globální potopy. Tisíce tun prachu vyneseného do vzduchu jadernými výbuchy, pak požáry a sopečnými erupcemi, posléze prachovými bouřemi, to vše bylo centry kondenzace atmosférické vlhkosti a vylily se na zem v podobě bahenních dešťů.

K dešti bahna tedy došlo až po jaderné válce a byl to jeden ze stupňů kataklyzmatu. Ano, přesně tak: samotný déšť bahna, chcete-li potopa, není kataklyzmatem, ale již jeho následkem. Ale právě déšť bahna upevnil takzvanou „kulturní vrstvu“, nad níž se vznášely suché větry, a to jak v nížinách, tak na kopcích, a dokonce i v horách; je jasné, že kdyby povodňová vlna měla 300 metrů, smetla by v nížinách úplně budovy i se střechou a z kopců by spláchla všechno. Ale vrstva hlíny je zhruba stejná, ať už je na kopcích, v nížinách nebo na polích. Je to proto, že **v atmosféře bylo mnohem více prachu než vlhkosti a z nebe nekapala voda, ale bahno**.

Všude je hlína. Někde je jí více, někde méně. Je na polích, je v lesích, v řekách, v horách, ale vrstva hlíny opět závisí na řadě faktorů. **Množství hlíny přímo záviselo na ročním období, na terénu a na mnoha dalších faktorech, takže někde prostě spadl špinavý déšť a někde spadlo přesně bahno konzistence smetany,** a takové bahno má určitou tekutost, takže se předpokládá, že v nížinách ho bude o něco víc než na vysočině, ačkoli i na vrcholcích kopců, opakuji, jsem také pozoroval 2 m vrstvy hlíny.

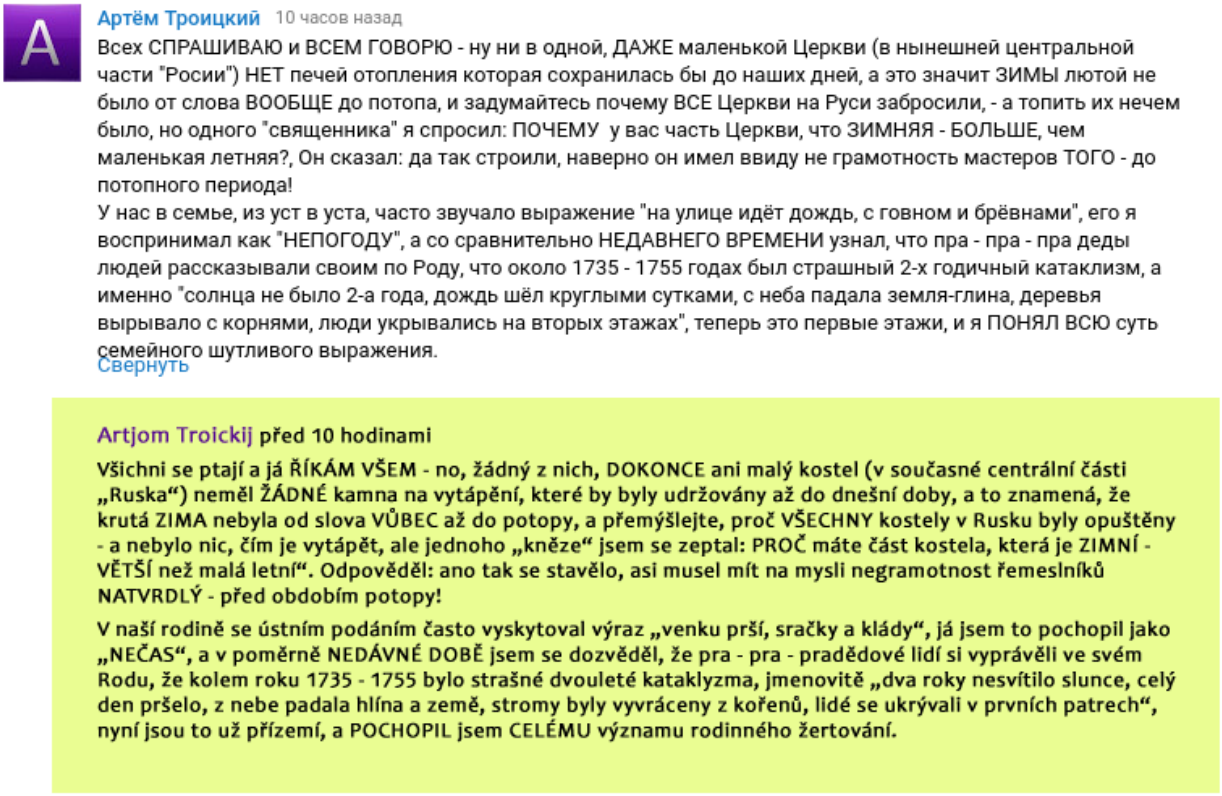
Zde je třeba si uvědomit, **že bahenní deště přišly až poté, co prachové bouře již pokryly mnohá města metry půdy, a prachové bouře následovaly po požárech, které spálily vegetaci a vysušily půdu**. To znamená, že bahno, bez ohledu na to, jak bylo tekuté, dopadající na vysušenou půdu, svou spodní vrstvou rychle ztrácelo vlhkost, jeho tekutost se snižovala a výsledkem je, že usazená vrstva se v obecných rysech kopírovala terén. Proto **můžeme i po jeho zasypání stále vidět krátery po oněch jaderných explozích, které nebyly zasypány,** jak si někteří lidé myslí.

Austrálie

Kombinace všech těchto faktorů vedla k různému zasypání budov ve městech a vesnicích hlínou. Proto vidíme okna vyčnívající ze země. Měl bych také poznamenat, že čím větší město, tím více ho pokrývají prachové bouře, například Moskva – až 6-8 metrů, Tula – jen 2, někde 3 metry, a mimochodem, ne vždy je město pokryto hlínou. Někdy, v závislosti na místních podmínkách, to může být i černozem nebo písek.

Jak jsem již uvedl výše, jedním z nejčastějších komentářů k příběhům o jaderné válce je, že příbuzní si stále předávají historky o svých slavných předcích z napoleonské éry, ale z nějakého důvodu nikdy nevyprávěli o jaderné válce. Uvedu jeden příklad z vyprávění jednoho našeho odběratele:

Артём Троицкий 10 часов назад

Всех СПРАШИВАЮ и ВСЕМ ГОВОРЮ - ну ни в одной, ДАЖЕ маленькой Церкви (в нынешней центральной части "Росии") НЕТ печей отопления которая сохранилась бы до наших дней, а это значит ЗИМЫ лютой не было от слова ВООБЩЕ до потопа, и задумайтесь почему ВСЕ Церкви на Руси забросили, - а топить их нечем было, но одного "священника" я спросил: ПОЧЕМУ у вас часть Церкви, что ЗИМНЯЯ - БОЛЬШЕ, чем маленькая летняя?, Он сказал: да так строили, наверно он имел ввиду не грамотность мастеров ТОГО - до потопного периода!

У нас в семье, из уст в уста, часто звучало выражение "на улице идёт дождь, с говном и брёвнами", его я воспринимал как "НЕПОГОДУ", а со сравнительно НЕДАВНЕГО ВРЕМЕНИ узнал, что пра - пра - пра деды людей рассказывали своим по Роду, что около 1735 - 1755 годах был страшный 2-х годичный катаклизм, а именно "солнца не было 2-а года, дождь шёл круглыми сутками, с неба падала земля-глина, деревья вырывало с корнями, люди укрывались на вторых этажах", теперь это первые этажи, и я ПОНЯЛ ВСЮ суть семейного шутливого выражения.

Свернуть

Artjom Troickij před 10 hodinami

Všichni se ptají a já ŘÍKÁM VŠEM - no, žádný z nich, DOKONCE ani malý kostel (v současné centrální části „Ruska“) neměl ŽÁDNÉ kamna na vytápění, které by byly udržovány až do dnešní doby, a to znamená, že krutá ZIMA nebyla od slova VŮBEC až do potopy, a přemýšlejte, proč VŠECHNY kostely v Rusku byly opuštěny - a nebylo nic, čím je vytápět, ale jednoho „kněze“ jsem se zeptal: PROČ máte část kostela, která je ZIMNÍ - VĚTŠÍ než malá letní“. Odpověděl: ano tak se stavělo, asi musel mít na mysli negramotnost řemeslníků NATVRDLÝ - před obdobím potopy!

V naší rodině se ústním podáním často vyskytoval výraz „venku prší, sračky a klády“, já jsem to pochopil jako „NEČAS“, a v poměrně NEDÁVNÉ DOBĚ jsem se dozvěděl, že pra - pra - pradědové lidí si vyprávěli ve svém Rodu, že kolem roku 1735 - 1755 bylo strašné dvouleté kataklyzma, jmenovitě „dva roky nesvítilo slunce, celý den pršelo, z nebe padala hlína a země, stromy byly vyvráceny z kořenů, lidé se ukrývali v prvních patrech“, nyní jsou to už přízemí, a POCHOPIL jsem CELÉMU významu rodinného žertování.

A takových komentářů je poměrně dost. Musím říct, že rozhodně ne méně než těch, jejichž předkové vám nic nevyprávěli.

Zejména bych rád poukázal na skutečnost, že **bahenní deště, které se na zemi rozlévaly po explozích, požárech, sopečných erupcích a písečných bouřích, byly kyselé. Samozřejmě ne všechny, ale pouze v prvních dnech a z velké části pouze nad těžce postiženými oblastmi.** Tato kyselina spálila to, co neshořelo v požárech jaderné války. Ptáte se, odkud se kyselina vzala? Velmi jednoduše, existovaly nejméně dva hlavní zdroje kyseliny.

První. Při jaderném výbuchu může teplota ohnivé koule v závislosti na výtěžnosti dosáhnout 10 milionů stupňů a tlaku stovek tisíc atmosfér. Moderní vzduch, který dýcháme, se skládá ze 78 % objemu z dusíku a 75 % hmotnosti vzduchu tvoří dusík. V ohnivé kouli jaderného výbuchu se dusík zároveň okamžitě spaluje, tj. oxiduje za vzniku oxidů dusíku.

Při takovém masivním jaderném bombardování tak vznikalo obrovské množství oxidu dusného, který při reakci s vodní párou v atmosféře vytvářel silnou kyselinu dusičnou.

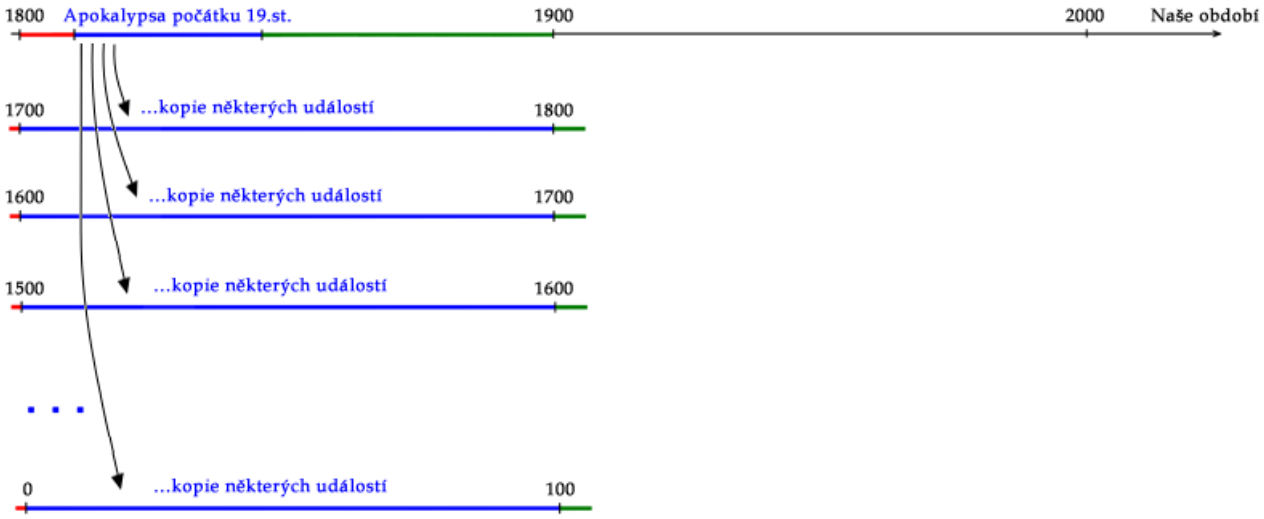
Jeden jaderný výbuch by samozřejmě tolik kyseliny nevydal, ale tisíce výbuchů by potřebné množství kyseliny dusičné vydaly. Soudě pouze podle průměru ohnivé koule není obtížné vypočítat množství vzniklého oxidu dusného.

Druhý zdroj vzniku kyseliny. **V důsledku aktivace většiny spících sopek a jejich erupcí se do stratosféry uvolňují statisíce tun prachu a oxidu siřičitého, který v interakci s vodní párou v atmosféře vytváří silnou kyselinu sírovou.**

Takže když první kapky bahna pršely, byl to kyselý koktejl, který dokončil to, co oheň začal. Mimochodem, i dnes, o 200 let později, je půda kyselá. Samozřejmě ne všude, dochází k vyplavování, ale jsou zde kyselejší půdy, a co je důležité, černá vrstva, která se nachází pod 2 metry jílu, je velmi kyselá. Jinými slovy, nelze ji okamžitě použít jako hnojivo.

V beletrii a různých historických dokumentech se často objevuje termín „rok bez léta“ nebo „malá doba ledová“. Například **rok 1816 je označován jako „rok bez léta“, což není nic jiného než „nukleární zima“ na počátku 19. století. V oficiální chronologii se uvádí několik dob ledových, roztroušených v různých historických epochách, ale ve skutečnosti jde o jednu a tutéž událost, záměrně časově oddělenou, aby se zakryla podstata nedávné tragédie a zmírnily její následky.**

Právě tento sled událostí: požáry, sopečné erupce, sesuvy půdy v horách a tsunami na pobřeží, stejně jako rozsáhlé prachové bouře a sesuvy půdy, vysvětluje několik vrstev nanesené půdy, které tak často vidíme v zářezech příkopů a lomů.

Zdůrazňuji, že s**e nejednalo o několik samostatných kataklyzmat, ale o události jednoho kataklyzmatu, které spolu souvisejí**. Mezi těmito událostmi neexistovaly žádné mezipovodňové civilizace. Bohužel, vycpávky oficiálních historiků o několika kataklyzmatech se mezi alternativci velmi ujaly. A někdo se jen chytá několika kataklyzmat a tedy nevidí celkový obraz jako celek, jen zbožné přání. **Zatím neexistuje jediný fakt, který by potvrzoval, že došlo k několika kataklyzmatům, alespoň v dohledné minulosti 1000 let.** Zdůrazňuji – ani jedna! Vše, co se snaží prezentovat jako fakta o několika kataklyzmatech, jsou nesprávně interpretovaná fakta o fázích jednoho kataklyzmatu.

Nejotřepanějším argumentem, který údajně vypovídá o posloupnosti povodní, je to, že **mezi vrstvami hlíny se často nachází vrstva černozemě, písku, kamení nebo dokonce několik vrstev půdy najednou**. Ve skutečnosti se však neříká, že bylo několik povodní, jak někteří tvrdí, přičemž šlo o jedno kataklyzma, **prostě jedna nálož vybuchla dříve, další o nějaký čas později, kdy už se usadily nejtěžší částečky půdy, a pak to všechno smetly prachové bouře, došlo k bahennímu proudu a navíc se vylil bahenní déšť**. Opět se nejedná o různá kataklyzmata, ale o jedno sestávající z několika epizod, které na sebe neoddělitelně navazují a k nimž došlo velmi brzy v čase.

~~~

Přeložil mojmír, www.slovanskakosile.cz

předchozí článek
pokračování...

Sdílet
~~~